

Aquesta setmana hem inaugurat un dels projectes que més il·lusió ens pot fer com a representats de la ciutat de Vila-real: el nou centre de recepció de visitants de sant Pasqual i la primera fase de l'adequació del nàrtex i cor de la basílica. El centre, promogut per la Fundació de Sant Pasqual, que tinc l'honor de presidir, i finançat per la Diputació, suposarà un abans i un després en el projecte col·lectiu de posar en valor la figura de sant Pasqual i l'entorn del temple, com a eix fonamental del projecte de turisme religiós que estem treballant en els últims anys.

El centre, que esperem tenir ja a ple rendiment per a les festes en honor a l'altra patrona de Vila-real, la Mare de Déu de Gràcia, permetrà atendre els visitants abans del recorregut per l'espectacular Reial Capella, obra del nostre Fill Predilecte Vicente Llorens Poy, i les meravelles que atesora el Museu del Pouet del Sant. Però no només això: la basílica i la figura de sant Pasqual s'insereix i encapçala un projecte únic que col·loca Vila-real com a referència del turisme religiós. Tenim, ara sí, una producte turístic singular i de gran rellevància per a 'exportar'; elements del nostre patrimoni cultural, religiós, emotiu, dels que ens sentim orgullosos i que volem compartir amb el món. La Casa-Museu de Llorens Poy, l'església arxiprestal, el convent del Carme i el dels franciscans, el Crist de l'Hospital, la col·laboració amb entitats privades i confraries... configuren un projecte únic.

El centre de recepció és el fruit de la il·lusió i el treball de molta gent. Vull agrair especialment la implicació personal del, fins a hui, president de la Diputació de Castelló, Javier Moliner, qui ha cregut sempre en el potencial de sant Pasqual com a figura que ens uneix a tots i ens projecta també cap a l'exterior. També a la Fundació José Soriano, a la Fundació Gómez Mata i la família Gómez Viñes, a la mare María Dolores Pérez i la comunitat de religioses del covent de les clarisses, el bisbat, l'Associació Amics del Pouet del Sant, la Fundació Caixa Rural o la família Campos, a qui devem el mural al·legòric que també vam poder inaugurar aquesta setmana, juntament amb el nou cor i nàrtex de la basílica, finançat des de l'Ajuntament. I, per suposat, a l'arquitecte Antonio Carlos Llorens, nebot del nostre Fill Predilecte Llorens Poy, i a les empreses locals, sense els quals no haurien estat possibles aquestes obres.

Quan un projecte és capaç d'aglutinar tantes sensibilitats, persones, institucions, entitats, significa que és un gran projecte. No per les dimensions, la inversió o els esforços que pugui requerir, sinó perquè trascendeix el plànol material per a convertir-se en alguna cosa més rellevant i duradora. Una voluntat socialment compartida de posar la figura del nostre patró i l'ingent patrimoni cultural, artístic i religiós de la nostra ciutat al lloc que mereixen. Seguim avançant, junts, en aquest camí apassionant en el qual tindrem sempre la millor guia i protecció: sant Pasqual.